

TRANH TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

NÀNG TIÊN CỐC

Biên soạn - vẽ tranh
HOÀNG KHẮC HUYỀN

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Ngày xưa, có vợ chồng nhà kia lấy nhau đã lâu nhưng chưa sinh được mụn con nào. Vợ chồng mới lo lắng; cầu Trời khẩn Phật, chạy tìm thuốc khắp nơi. Mãi đến khi luống tuổi người vợ mới có thai, đến ngày trở dạ thì bà lại sinh ra...một con cóc. Ai nấy thất kinh, đều cho là quái thai, định đem vứt đi. Người mẹ thương con không đành lòng, bà bảo : "Xấu tốt gì cũng là con tôi, cứ để tôi nuôi cháu!". Cóc như nghe được lời mẹ, cất tiếng nói : "Cám ơn mẹ đã thương con! Con sẽ không phụ lòng cha mẹ đâu ạ!"

2. Ngày tháng trôi đi, Cóc lớn dần, biết chăm chỉ giúp đỡ mẹ cha. Tính Cóc vui vẻ, cả nhà đều thương. Năm ấy, ở làng bên có anh học trò nghèo. Một hôm đi học qua đồng lúa, anh ngắt một bông lúa để cắn chắt. Chợt anh giật mình nghe thấy tiếng con gái từ dưới ruộng vang lên :

“Anh kia có học hần hoi

Điều hay lẽ phải đâu rồi hả anh?

Đợi cho lúa chín mới thành gạo thơm!”

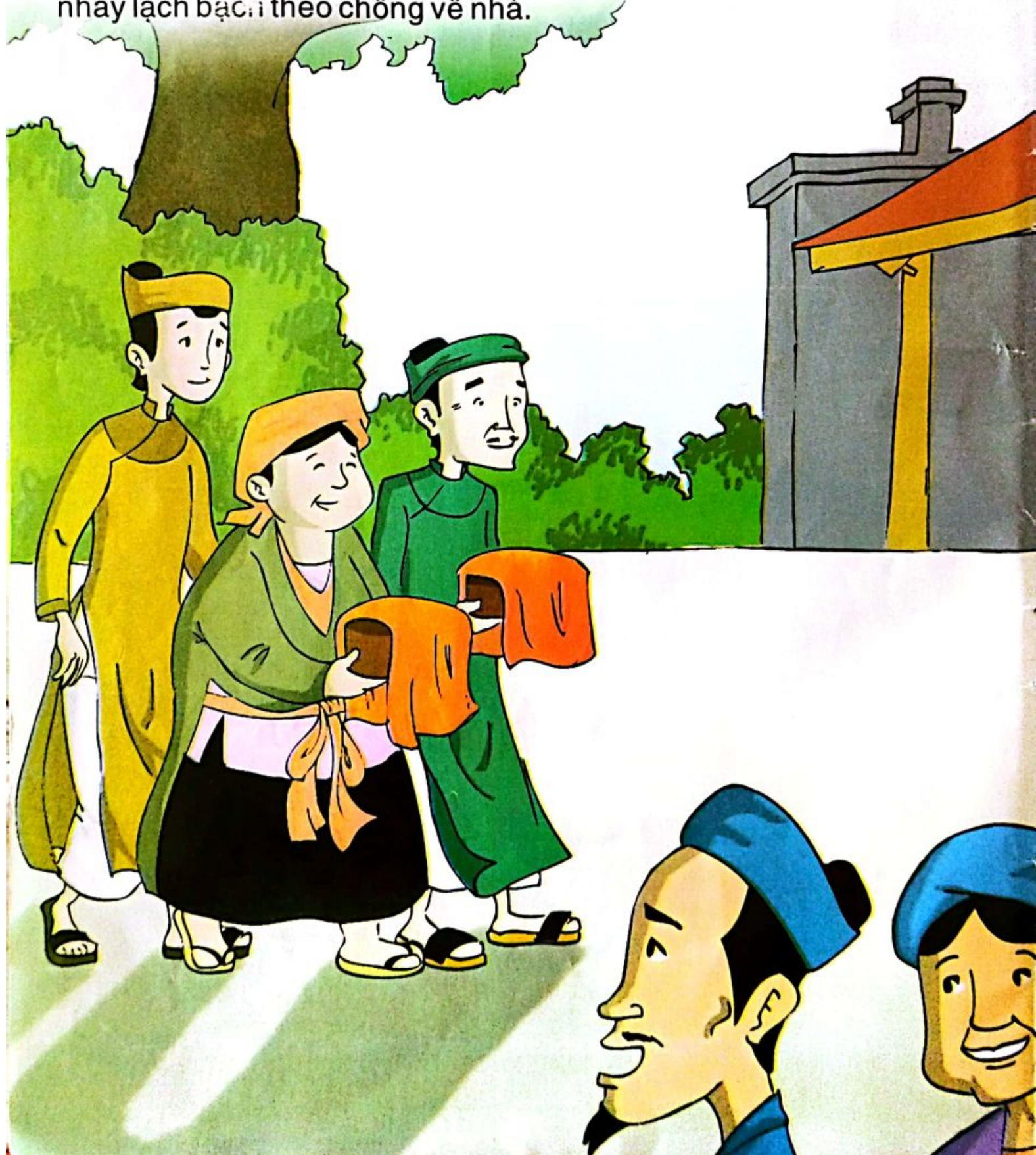
Anh học trò nhìn quanh không thấy ai, nghĩ mình nghe nhầm rồi bỏ đi.

3. Mấy ngày sau, ngày nào anh học trò cũng nghe thấy giọng nói ấy. Lấy làm lạ, anh lội xuống ruộng tìm. Tìm mãi cũng chỉ thấy một con Cóc ngồi cạnh bụi lúa. Anh buột miệng hỏi : “Vừa rồi Cóc nói hay là ai nói vậy?”. Chính là em vừa nói đấy! em đang canh lúa giúp cha mẹ. Tiếng Cóc dịu dàng trong trẻo khiến anh học trò sướng sướng và cứ muốn nghe Cóc nói mãi. Từ đó, họ trở nên thân thiết. Ngày nào anh học trò cũng ghé qua trò chuyện với Cóc. Dần dần anh phải lòng Cóc.

4. Một ngày kia, thấy không thể xa Cóc được nữa, anh học trò xin cha mẹ cho cưới Cóc làm vợ. Cha mẹ tưởng anh bị ma nhập, mời thầy cúng bái nhưng anh vẫn quyết lấy Cóc. Mắng mỏ chán rồi quay sang dỗ dành cũng không được, cha mẹ anh đành sắm sửa lễ vật đến nhà Cóc xin dạm hỏi Cóc về làm dâu. Ngày đón dâu, Cóc vui vẻ nhảy lạch bạch theo chồng về nhà.

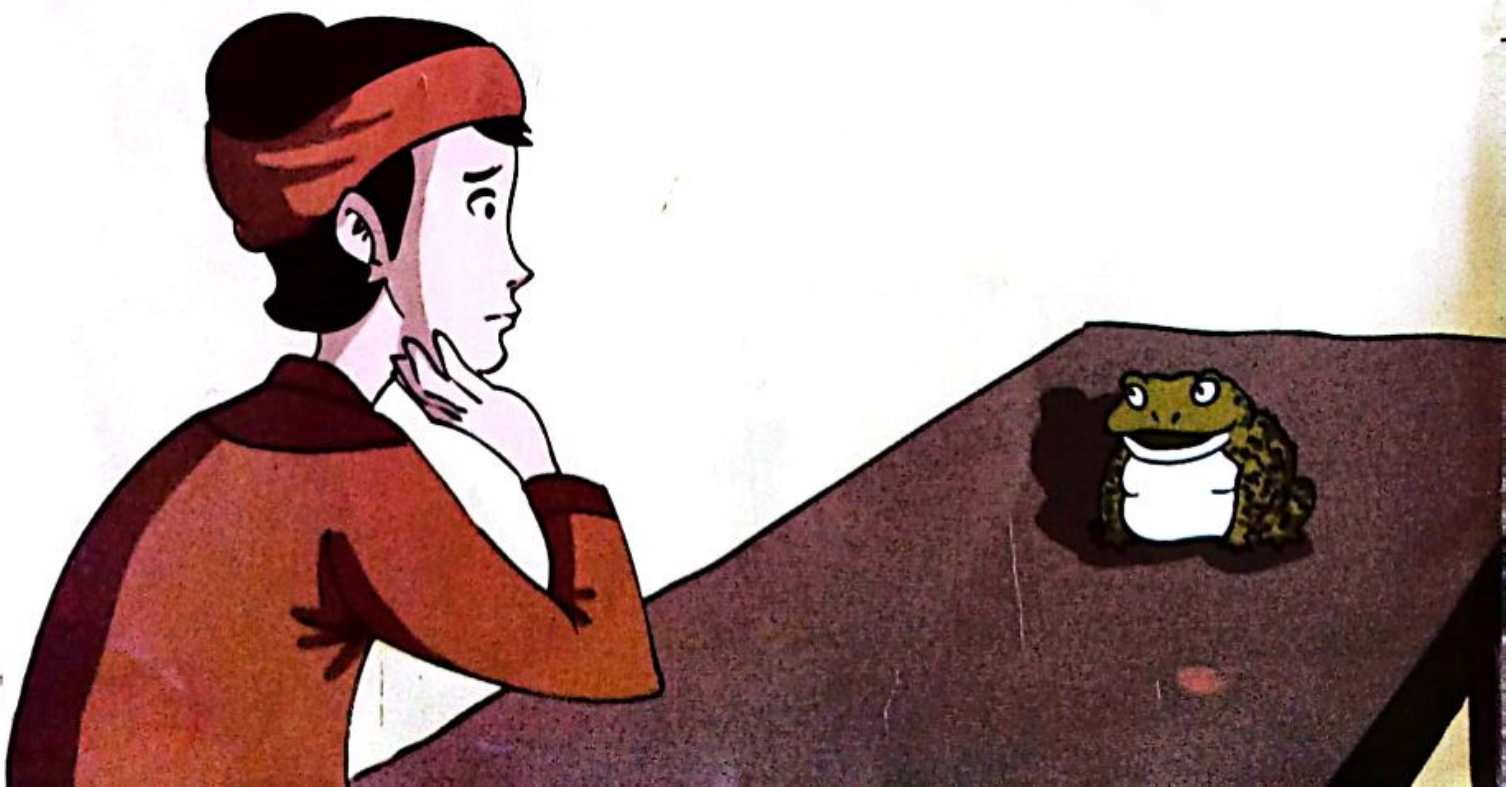

5. Việc anh học trò cưới Cóc khiến cả làng xôn xao. Người khen nhiều, kẻ chê cũng lắm. Đám học trò nghịch ngợm ranh mãnh khích bác anh đủ điều, nhưng anh học trò vẫn để ngoài tai lời họ nói. Đám học trò thấy vậy bèn tìm cách làm anh xấu hổ với bạn bè. Nhân nhà thầy sắp có giỗ, họ bày ra cuộc thi nấu ăn giữa vợ các học trò, vì chắc hẳn anh học trò sẽ thua, vì Cóc sao nấu nướng được gì!

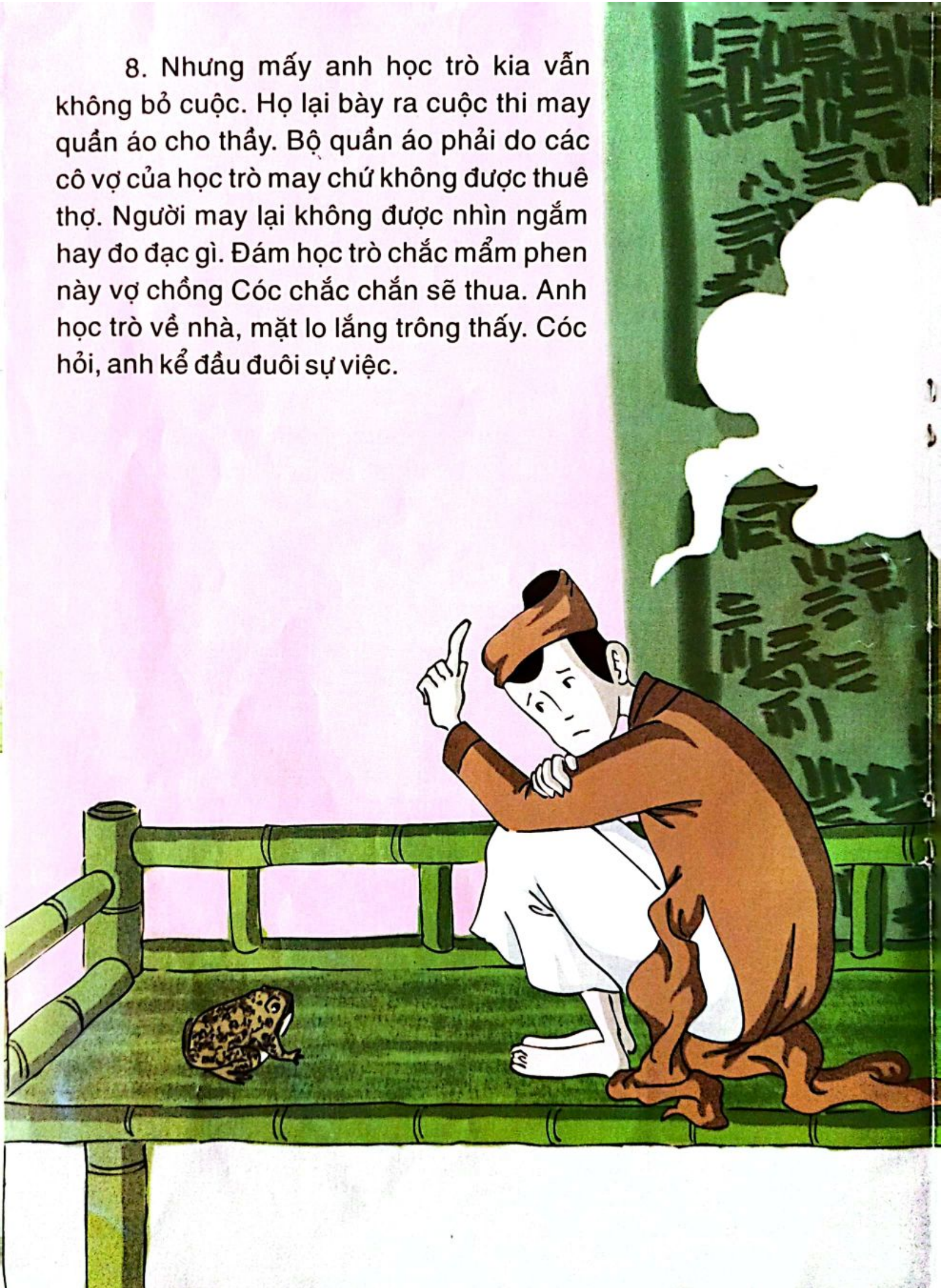
6. Cóc thấy chồng đi học về cứ dăm chiêu suy nghĩ, gặng hỏi mãi. Cuối cùng anh học trò đành kể cho Cóc nghe mọi chuyện. Nghe xong Cóc cười bảo “em vốn có họ với ông trời, việc gì em cũng làm được, chàng đừng lo”. Đến ngày hẹn, Cóc đợi chồng đi học rồi mới gọi các nàng tiên trên trời xuống. Họ nhanh nhẹn giúp Cóc làm món ăn. Trong chớp mắt, một mâm cỗ thịnh soạn, thơm phức đã hiện ra.

7. Ngày giỗ đến, đám học trò lũ lượt đội mâm cỗ đến nhà thầy, chắc hẳn anh học trò sẽ thua. Thầy đồ lần lượt nếm từng mâm, mâm nào cũng đầy món ngon, nem công chả phượng không thiếu. Thầy gật gù, luôn miệng khen ngon. Đến mâm cỗ của nàng Cóc, thầy dừng rất lâu, khen “Cỗ bày khéo quá!” Khi nếm các món ăn, thầy tấm tắc “Tài nấu nướng thật tuyệt! Có những món ta chưa bao giờ thấy ngon thế!” Lần ấy, vợ chồng Cóc đã thắng cuộc.

8. Nhưng mấy anh học trò kia vẫn không bỏ cuộc. Họ lại bày ra cuộc thi may quần áo cho thầy. Bộ quần áo phải do các cô vợ của học trò may chứ không được thuê thợ. Người may lại không được nhìn ngắm hay đo đạc gì. Đám học trò chắc mẩm phen này vợ chồng Cóc chắc chắn sẽ thua. Anh học trò về nhà, mặt lo lắng trông thấy. Cóc hỏi, anh kể đầu đuôi sự việc.

9. Nghe xong, Cóc dụi dãi bảo “Tưởng việc gì chứ việc may vá thì em cũng không đến nỗi vụng về. Chàng cứ yên tâm!” Hôm sau, khi chồng đi học, Cóc hóa phép thành con ruồi, bám vào cổ áo chồng, theo chồng đến lớp. Ruồi đậu lên vai, lên cổ, lên lưng thầy giáo rồi còn bay quanh thầy mấy vòng rồi trở về nhà

10. Cóc còn hóa thành một cô gái, đi chợ chọn mua những vuông vải đẹp nhất đem về may áo. Một hôm sau, anh học trò đi học về đã thấy một bộ quần áo đẹp dễ mới tinh xếp gọn ghẽ để anh mang đến nhà thầy. Đến ngày nạp lễ, các học trò mang áo đến cho thầy mặc thử. Nhưng chẳng có bộ nào ưng ý thầy, được quần thì hỏng áo, được áo hỏng quần, đường kim mũi chỉ cầu thả...

11. Chỉ đến khi mặc bộ quần áo nàng Cóc may, thấy mới thở phào, nức nở khen: “Đẹp quá, vừa vặn quá ! Phải là người có đôi tay vàng mới có thể may được bộ quần áo đẹp, không chê vào đâu được thế này ! Một lần nữa, vợ chồng Cóc lại thắng cuộc.

12. Đám học trò tinh nghịch vẫn không chịu bỏ cuộc. Họ lại bàn nhau tìm cách trêu ghẹo vợ chồng Cóc. Lần này, họ xin thầy mở cuộc thi vợ đẹp. Cuộc thi lần này thật quá sức tưởng tượng của anh học trò. Vừa nghe thầy nói tên cuộc thi, tai anh đã ù đi, mồ hôi vã ra như tắm. Phải cố gắng lắm anh mới lê bước về được đến nhà

13. Thấy chồng cứ thở dài thườn thượt, chẳng thiết ăn uống, gặng hỏi mãi mới biết được sự thật. Nghe chồng ầm ức bảo :
“Chúng nó thật độc ác! Biết rõ nàng là Cóc mà còn bắt nàng đi thi...!” Cóc cười tươi: “Chàng đừng ngại, cứ để em đi thi, biết đâu em lại giúp gì được cho chàng...”

14. Hôm sau, Cóc lạch bạch nhảy theo chồng đến trường. Anh học trò vừa ngỡ ngàng, vừa thương Cóc, cứ cúi đầu bước không dám nhìn ai. Mặc cho mọi người nhìn ngó, Cóc điềm tĩnh nhảy nhanh cố theo kịp bước chân chồng. Lúc đến gần trường Cóc bảo: "Xin chàng đợi em một lát!" Rồi Cóc vụt biến mất. Anh học trò hết hoảng nhìn quanh tìm kiếm, nhưng không thấy Cóc đâu.

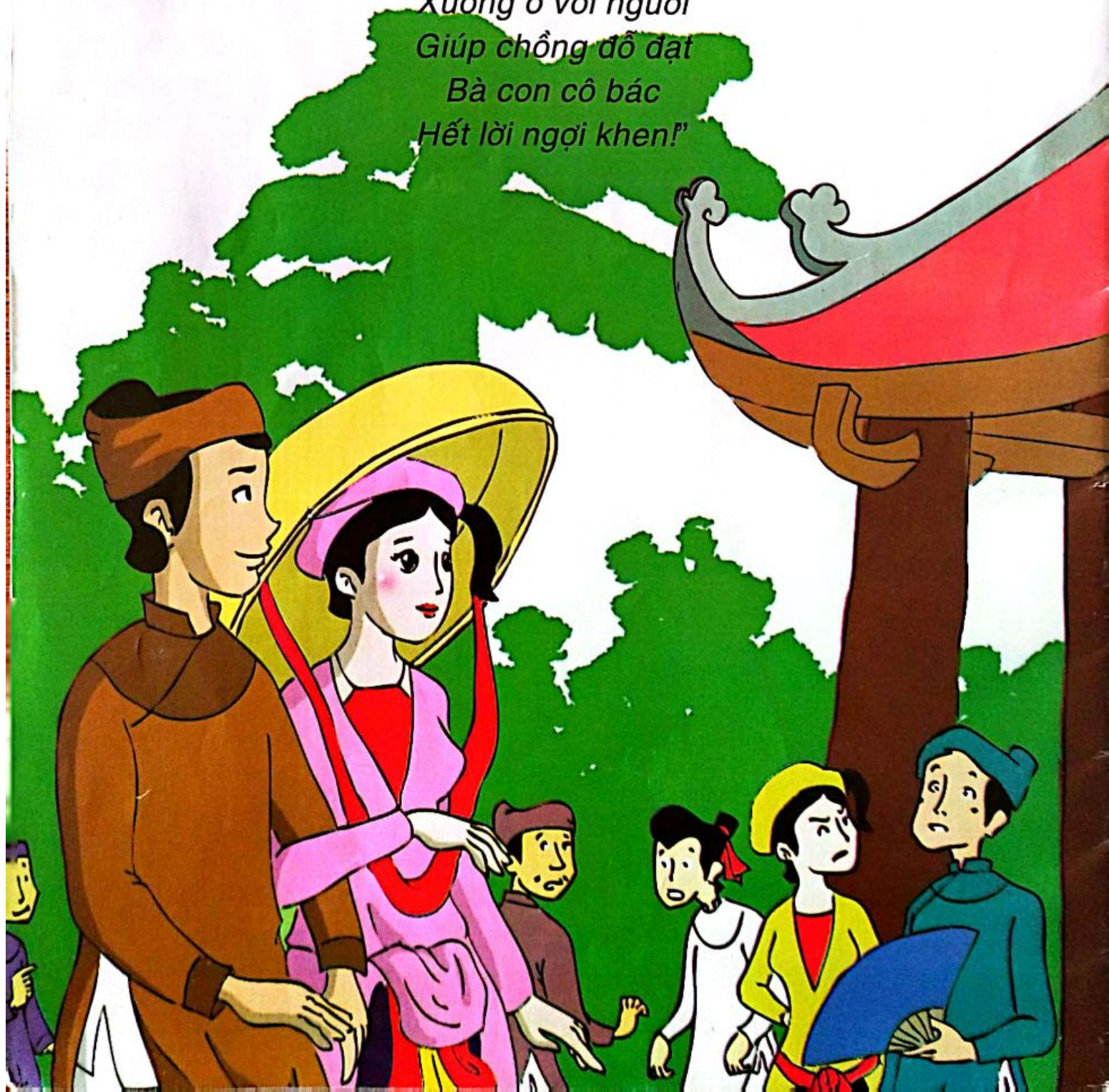

15. Bỗng anh chợt thấy sau bụi cây ven đường, một cô gái xinh đẹp hiện ra. Cô có dáng người thon thả, thắt đáy lưng ong, da trắng, môi đỏ, mày ngài, mắt phượng. Anh học trò sững sờ nhìn cô gái, thấy dưới chân cô có tấm da cóc, anh hiểu ra đó là lối vợ mình, vội xé nát tấm da Cóc vứt đi. Cô gái kể cho anh rằng cô vốn là tiên nữ trên thiên cung, vì trót lỡ tay làm vỡ chén ngọc nhà trời nên bị đày xuống trần gian.

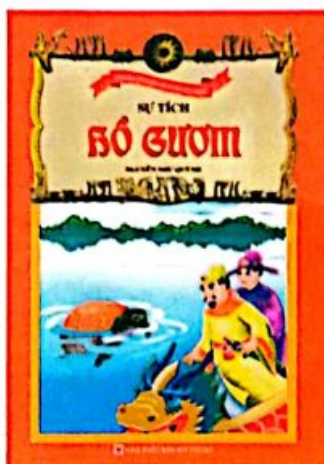
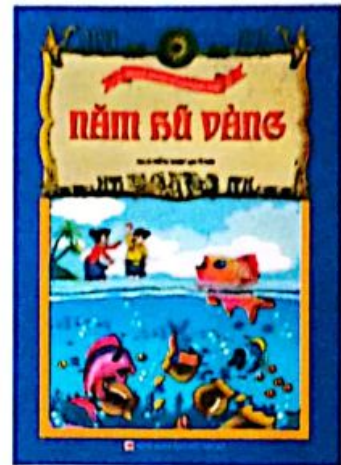
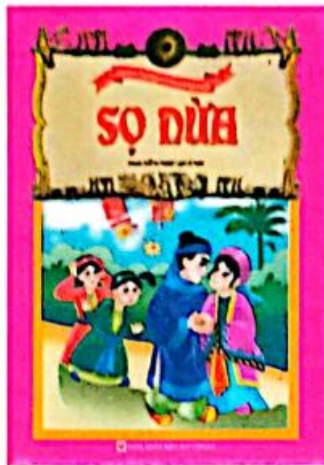
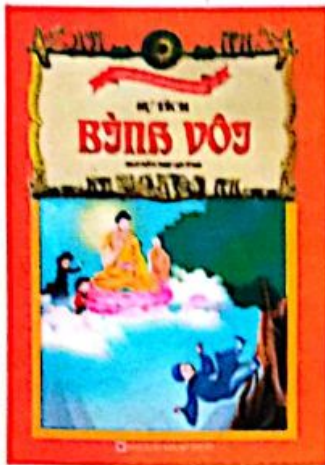

16. Không thể tả xiết niềm vui của anh học trò. Vợ chồng anh bước vào trường giữa bao nhiêu tiếng xuýt xoa khen ngợi người vợ đẹp. Từ đó họ sống hạnh phúc bên nhau. Nhờ vợ, anh học trò học hành tấn tới, thi cử đỗ đạt. Dân vùng ấy còn truyền nhau bài vè ca ngợi người vợ Cóc của anh:

“Ve vè vè ve
Nghe vè nàng Cóc
Thông minh nhất mực
Có họ với trời
Xuống ở với người
Giúp chồng đỗ đạt
Bà con cô bác
Hết lời ngợi khen!”

TRÂN TRỌNG GIỚI THIỆU

tuenviet printing

Công ty In Tuân Việt giữ bản quyền công bố tác phẩm
mọi tổ chức cá nhân muốn sử dụng tác phẩm dưới mọi
hình thức phải được sự đồng ý của chủ sở hữu quyền tác giả

ISBN: 978-604-78-7797-3
9 786047 877973

8 936063 770904
Giá: 12.000đ